

Όταν ο Γέροντας Μωυσής ο Αγιορείτης πήγε στη Σερβία

[/ Αγιορείτικα](#)

Γέροντας Μωυσής Αγιορείτης (†)

Πρώτη φορά πήγαινα στη Σερβία. Είναι μια χώρα που διαμελίστηκε σε έξι κράτη, Έχει ιστορία, πλούσια παράδοση, πολιτισμό, μνημεία και αρχαία μοναστήρια, γεμάτα ωραιότατες τοιχογραφίες. Κειμήλια και εικόνες.

Κύριος σκοπός της επισκέψεώς μου ήταν η συμμετοχή μου σε ένα ενδιαφέρον, οργανωμένο και αξιόλογο επιστημονικό - πνευματικό συμπόσιο περί του γυναικείου μοναχισμού από 1-4.9.2011, που διοργάνωσε η σερβική ορθόδοξη ιερά μονή Ζίτσης, που εόρταζε τη συμπλήρωση των 800 ετών από της ιδρύσεώς της από τον άγιο Σάββα, πρώτο αρχιεπίσκοπο των Σέρβων. Πραγματοποιήθηκαν 23 εισηγήσεις από επισκόπους, ηγουμένους, μοναχούς, μοναχές και καθηγητές. Υπάρχει ανθηρός γυναικείος μοναχισμός στη Σερβία, όπως και στην Ελλάδα. Αναπτύχθηκαν θέματα που απασχολούν και που διευκρινίστηκαν κατά τις χρήσιμες συζητήσεις. Ήταν ένα

πρώτο στο είδος του συνέδριο, και δημιούργησε σε όλους άριστες εντυπώσεις. Η φιλοξενία του επισκόπου Ζίτσης κ. Χρυσοστόμου, παλιού Χιλανδαρινού και Πρωτεπιστάτου του Αγίου Όρους, της ηγουμένης της μονής Ζίτσης μοναχής Ελένης και της τεσσαρακονταμελούς φιλόθεης συνοδείας ήταν πολύ καλή.

Μετά το πέρας του συμποσίου στη μονή Αναλήψεως του Σωτήρος Ζίτσης, με τον ωραίο ναό, επισκεφθήκαμε αρκετές μονές: την περίφημη για τις τοιχογραφίες της μονής Κοιμήσεως της Θεοτόκου Στουντένιτσας και Αγίας Τριάδος Σοπότσανι με καταπληκτικές νωπογραφίες. Την επομένη προσκυνήσαμε στη γυναικεία μονή των Αρχαγγέλων Τσέλιε, όπου ο τάφος του νεοαναγνωρισθέντος αγίου Ιουστίνου Πόποβιτς σε μια θαυμάσια περιοχή. Εκεί κοντά είναι και η μονή του Αγίου Νικολάου Λέλιτς, όπου φυλάγονται τα τίμια λείψανα του επισκόπου Αχρίδος Νικολάου Βελιμίροβιτς. Καταλήξαμε στην ανδρική μονή Αρχαγγέλων Κόβελ με εικοσαμελή αδελφότητα και ηγούμενο τον δραστήριο και καλοκάγαθο επίσκοπο Πορφύριο.

Τα χαράματα της επομένης λειτουργηθήκαμε στο παρεκκλήσι των Οσίων Αγιορειτών Πατέρων και συνεχίσαμε την ιεραποδημία μας. Επισκεφθήκαμε ως ταπεινοί προσκυνητές τη μονή Αγίου Νικολάου Νέου Χόποβο και την πλησιόχωρη του Αγίου Παντελεήμονος Παλαιού Χόποβο, όπου είχαμε ωραίες συναντήσεις. Στη συνέχεια, σε μια περιοχή που ονομάζεται Άγιον Όρος της Σερβίας, πήγαμε στις μονές Αγίου Νικολάου Γρέτμαγ, Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Κρούστολ, Αγίας Τριάδος Γιάζακ, όπου μας υποδέχθηκαν φιλόφρονα οι 12 φίλεργες μοναχές, και Αναλήψεως του Κυρίου Ραβάνιτσας. Παντού ήταν περιποιημένα, καθαρά, φιλόξενα και προσεγμένα. Ο λαός φυλάει μια ιδιαίτερη ευλάβεια στις μονές. Εκεί πηγαίνει στις εορτές, να εξομολογηθεί και να μεταλάβει. Οι μονές ανακαινίζονται και ανανεώνονται φυλάγοντας τα τυπικά τους.

Είχαμε την ευκαιρία να επισκεφθούμε τη Θεολογική σχολή του Βελιγραδίου και να έχουμε συζητήσεις με καθηγητές και φοιτητές. Θαυμάσαμε τη βυζαντινή χορωδία τους και το ειλικρινές ενδιαφέρον τους για πνευματικά θέματα. Συνομιλίες είχαμε και με αρκετούς μοναχούς, που διψούν για το βαθύ νόημα της μοναχικής ζωής τους και της πορείας τους. Υπάρχει ένα φιλελληνικό κλίμα. Επίσκοποι και καθηγητές μιλούν άπταιστα τα ελληνικά. Αγαπούν ιδιαίτερα το Άγιον Όρος. Τη μονή Χιλανδαρίου θεωρούν κοιτίδα του πολιτισμού τους.

Θρηνούν για το Κοσσυφοπέδιο και δεν λησμονούν τις νατοϊκές επιδρομές πριν από λίγες πασχαλιές. Στο κέντρο του Βελιγραδίου παραμένουν δύο μεγάλα κρατικά κτίρια γκρεμισμένα από βόμβες. Ξεχωρίζει ο νέος μεγάλος ναός του Αγίου Σάββα. Οι νέοι κυκλοφορούν κάπως σκεπτικοί. Υπάρχει φτώχεια και εκεί. Πιστεύουμε και ελπίζουμε ότι δεν θα αφήσει ο Θεός απροστάτευτους τους Ορθόδοξους. Η Σερβία

είναι καταπράσινη, με πολλά νερά, δένδρα και μοναστήρια. Κάτι ξυπνάει εκεί. Εδώ δεν γνωρίζω ακόμη τι θα γίνει. Δεν νομίζω ότι έχει κάποιος κάτι πιστευτό να μας πει.

Πηγή: <http://www.makthes.gr/news/opinions/80951/>